Společné stanovisko 2/2022 Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (EDPB) a Evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) k návrhu Evropského parlamentu a Rady o harmonizovaných pravidlech pro spravedlivý přístup k datům a jejich využívání (akt o datech)

Přijato dne 4. května 2022

Shrnutí

Tímto společným stanoviskem se EDPB a EIOÚ snaží upozornit na řadu společných obav týkajících se návrhu aktu o datech a naléhavě vyzývají spolunormotvůrce k rozhodným krokům.

EDPB a EIOÚ upozorňují, že návrh by se vztahoval na širokou škálu výrobků a služeb, včetně propojených předmětů („internet věcí"), lékařských prostředků a virtuálních asistentů. Některé výrobky a služby mohou dokonce zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů, jako jsou údaje o zdravotním stavu nebo biometrické údaje. Vzhledem k tomu, že návrh výslovně nevylučuje určité druhy dat z oblasti své působnosti, mohla by se data odhalující vysoce citlivé informace o fyzických osobách stát předmětem sdílení a používání v souladu s pravidly stanovenými v návrhu.

EDPB a EIOÚ sice vítají úsilí o zajištění toho, aby návrh neměl vliv na stávající rámec pro ochranu osobních údajů, avšak domnívají se, že jsou nezbytné další záruky, aby se zabránilo snížení ochrany základních práv na soukromí a ochranu osobních údajů v praxi. Zaprvé jsou obzvláště nezbytné další záruky, neboť práva na přístup k datům, jejich používání a sdílení podle návrhu by se pravděpodobně rozšířila i na jiné subjekty než subjekty údajů, včetně podniků, v závislosti na právním titulu, na jehož základě se zařízení používá. Zadruhé, EDPB a EIOÚ jsou hluboce znepokojeni ustanoveními návrhu týkajícími se povinnosti zpřístupnit data subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie v případě „výjimečné potřeby". EDPB a EIOÚ se rovněž obávají, že mechanismus dohledu zavedený návrhem může vést k roztříštěnému a nesoudržnému dohledu.

1. Práva na přístup k datům, jejich používání a sdílení

Aby se omezila rizika výkladu nebo provádění návrhu, která by mohla ovlivnit nebo narušit uplatňování stávajících právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů, EDPB a EIOÚ vyzývají spolunormotvůrce, aby výslovně stanovil, že právo na ochranu údajů „je rozhodné" v případě rozporu s ustanoveními návrhu, pokud jde o zpracování osobních údajů.

V zájmu podpory minimalizace dat by výrobky měly být navrženy tak, aby subjektům údajů byla nabídnuta možnost používat zařízení anonymně nebo způsobem co nejméně narušujícím soukromí, bez ohledu na jejich právní titul k zařízení. Držitelé dat by rovněž měli co nejvíce omezit množství dat opouštějících zařízení (např. anonymizací dat).

Kromě toho by posílení práva na přenositelnost dat uvedené v 31. bodě odůvodnění jako jeden z cílů návrhu s ohledem na osobní údaje vyžadovalo účinné zmocnění subjektů údajů, aby měly větší kontrolu nad svými osobními údaji. Jelikož definice „uživatele" zahrnuje právnické osoby, má v případě uplatnění tohoto práva podnikem podobu obchodní povinnosti výrobce / držitele dat poskytnout podnikům přístup k datům a umožnit jejich používání, nikoli „práva" fyzických osob na přístup k jejich osobním údajům a jejich přenos. Podle pojmu „uživatel" přijatého v návrhu totiž jednotlivci získávají nárok na rozšířené právo na přenositelnost pouze náhodně, a to v závislosti na právním titulu, na jehož základě výrobek nebo související službu používají (vlastnictví, pronájem nebo leasing), a nikoli na svém vztahu k informacím týkajícím se jejich soukromého používání výrobku nebo služby.

Aby bylo účinně posíleno postavení fyzických osob, pokud jde o jejich osobní údaje, musí být pojem uživatele v čl. 2 odst. 5 návrhu a v celém textu začleněn a upřesněn takto: a) doplnit do definice uživatelů slova „a subjekt údajů"; b) jasně odlišit situace, kdy je uživatel subjektem údajů, od situace, kdy uživatel subjektem údajů není.

EDPB a EIOÚ dále doporučují upřesnit, že pokud uživatel není subjektem údajů, veškeré osobní údaje získané použitím výrobku nebo související služby se uživateli zpřístupní pouze v souladu zejména s články 6 a 9 obecného nařízení o ochraně údajů (GDPR) a pod podmínkou, že jsou v příslušném případě splněny požadavky čl. 5 odst. 3

směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Podobné úvahy platí i pro zpřístupňování dat třetím stranám na žádost podnikového uživatele.

EDPB a EIOÚ zdůrazňují nutnost zajistit, aby přístup k osobním údajům, jejich používání a sdílení jinými uživateli než subjekty údajů, jakož i třetími stranami a držiteli dat probíhal plně v souladu se všemi ustanoveními nařízení GDPR, nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie (nařízení EUDPR) a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, včetně informování subjektů údajů o přístupu správců k jejich osobním údajům a usnadnění výkonu práv subjektů údajů správci. EDPB a EIOÚ rovněž připomínají, že je důležité zajistit, aby jakékoli další zpracování osobních údajů bylo v souladu zejména s čl. 6 odst. 4 GDPR a probíhalo se zvláštním ohledem na možnost automatizovaného rozhodování, včetně profilování, s příslušnými povinnostmi stanovenými v článku 22 GDPR.

EDPB a EIOÚ rovněž doporučují zahrnout do návrhu jasná omezení týkající se používání osobních údajů vytvářených používáním výrobku nebo služby jakýmkoli jiným subjektem než subjekty údajů, zejména je-li pravděpodobné, že dotčené údaje umožní vyvodit přesné závěry týkající se jejich soukromého života, nebo pokud by jinak znamenaly vysoká rizika pro práva a svobody dotčených fyzických osob. EIOÚ a EDPB zejména doporučují zavést jasná omezení týkající se používání osobních údajů vytvářených používáním výrobku nebo souvisejících služeb pro účely přímého marketingu nebo reklamy, sledování zaměstnanců, úvěrového hodnocení nebo určení způsobilosti ke zdravotnímu pojištění, výpočtu nebo úpravy pojistného. Tímto doporučením nejsou dotčena žádná další omezení, která mohou být vhodná, například k ochraně zranitelných osob, zejména nezletilých, nebo z důvodu zvláště citlivé povahy určitých kategorií dat (např. dat týkajících se použití zdravotnického prostředku nebo biometrických údajů) a ochrany poskytované právními předpisy Unie o ochraně údajů.

2. Povinnost zpřístupnit data v případě „výjimečné potřeby“

V souvislosti s kapitolou V návrhu mají EDPB a EIOÚ vážné obavy ohledně zákonnosti, nezbytnosti a přiměřenosti povinnosti zpřístupnit data subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie v případě „výjimečné potřeby“.

EDPB a EIOÚ připomínají, že jakékoli omezení práva na osobní údaje musí mít právní základ, který je dostatečně přístupný a předvídatelný a který je formulován natolik přesně, aby umožnil jednotlivcům porozumět jeho rozsahu. V souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti musí právní základ rovněž vymezit oblast působnosti a způsob výkonu jejich pravomocí příslušnými orgány a musí být doprovázen dostatečnými zárukami na ochranu fyzických osob před svévolnými zásahy.

EDPB a EIOÚ podotýkají, že okolnosti odůvodňující přístup nejsou přesně vymezeny, a považují za nezbytné, aby normotvůrce mnohem přísněji definoval hypotézy krizové situace nebo výjimečné potřeby. EDPB a EIOÚ se navíc domnívají, že některé subjekty veřejného sektoru a orgány, instituce a jiné subjekty Unie jako takové by měly být vyloučeny z oblasti působnosti kapitoly V a měly by mít pouze možnost uložit držitelům dat povinnost zpřístupnit data v souladu s pravomocemi stanovenými v odvětvových právních předpisech.

3. Provádění a vymáhání

EDPB a EIOÚ zdůrazňují riziko provozních obtíží, které by mohly vyplynout z určení více než jednoho příslušného orgánu odpovědného za uplatňování a vymáhání návrhu. EDPB a EIOÚ mají vážné obavy, že tato struktura správy povede ke složitosti a nejasnostem jak pro organizace, tak pro subjekty údajů, k rozdílům v regulačních přístupech v rámci Unie, a ovlivní tak soudržnost sledování a vymáhání.

EDPB a EIOÚ vítají jmenování dozorových úřadů pro ochranu údajů příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad uplatňováním návrhu, pokud jde o ochranu osobních údajů, což je důležité pro zabránění nesrovnalostem a možným rozporům mezi ustanoveními návrhu a právními předpisy o ochraně osobních údajů a pro zachování základního práva na ochranu osobních údajů stanoveného v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a článku 8 Listiny základních práv Evropské unie.

EDPB a EIOÚ žádají spolunormotvůrce, aby rovněž určili vnitrostátní dozorové úřady pro ochranu údajů jako koordinační příslušné orgány podle tohoto návrhu. Dozorové úřady pro ochranu údajů mají jedinečné právní i technické odborné znalosti v oblasti sledování souladu zpracování dat. EDPB a EIOÚ jsou navíc toho názoru, že jelikož se GDPR použije v případech, kdy jsou osobní a neosobní údaje v souboru údajů neoddělitelně propojeny, měla by v architektuře správy návrhu převážit úloha úřadů pro ochranu údajů.

S ohledem na úlohu EIOÚ jakožto úřadu pro ochranu osobních údajů pro orgány, instituce a jiné subjekty Evropské unie a na skutečnost, že některé orgány, instituce a jiné subjekty Evropské unie mohou rovněž působit jako uživatelé nebo držitelé dat ve smyslu tohoto návrhu, EDPB a EIOÚ doporučují zahrnout odkaz na EIOÚ jako na orgán příslušný pro dohled nad celým návrhem, pokud jde o orgány, instituce a jiné subjekty Unie.

Obsah

1 Souvislosti 6
2 Oblast působnosti stanoviska 7
3 Posouzení 7
3.1 Obecné připomínky 7
3.2 Vzájemné působení návrhu a právních předpisů EU v oblasti ochrany údajů 9
3.3 Vzájemné působení návrhu a aktu o digitálních trzích a aktu o správě dat 11
3.4 Obecná ustanovení (kapitola I návrhu) 12
3.4.1 Článek 1: Předmět a oblast působnosti 12
3.4.2 Článek 2: Definice 12
3.5 Sdílení dat mezi podniky a spotřebiteli a mezi podniky navzájem (kapitola II návrhu) 13
3.6 Povinnosti držitelů dat, kteří mají právní povinnost zpřístupnit data, a smluvní podmínky týkající se přístupu k datům a jejich využívání mezi podniky (kapitoly III a IV návrhu) 17
3.7 Přístup k datům a jejich používání subjekty veřejného sektoru a orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie (kapitola V) 19
3.8 Záruky pro neosobní údaje v mezinárodním kontextu (kapitola VII návrhu) 23
3.9 Provádění a vymáhání (kapitola IX návrhu) 24

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů a evropský inspektor ochrany údajů

s ohledem na čl. 42 odst. 2 nařízení 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES,

s ohledem na Dohodu o EHP a zejména přílohu XI a protokol 37 k uvedené dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018,

PŘIJALI TOTO SPOLEČNÉ STANOVISKO

1 SOUVISLOSTI

1. Návrh aktu o datech (dále jen „návrh“) je přijat v souladu se sdělením „Evropská strategie pro data (dále jen „strategie pro data“)[1].

2. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (dále jen „EDPB“) a Evropský inspektor ochrany údajů (dále jen „EIOÚ“) konstatují, že podle Komise *„občané budou daty podloženým inovacím důvěřovat a budou je přijímat pouze tehdy, pokud si budou jisti, že veškeré sdílení osobních údajů v EU bude podmíněno plným dodržováním přísných pravidel EU v oblasti ochrany údajů“*[2].

3. Jak je upřesněno v důvodové zprávě, návrh je *„klíčovým pilířem a druhou významnou iniciativou oznámenou v rámci strategie pro data. Přispívá zejména k vytvoření meziodvětvového správního rámce pro přístup k datům a jejich využívání, a to přijímáním právních předpisů týkajících se záležitostí, které mají vliv na vztahy mezi subjekty ekonomiky založené na datech, s cílem poskytnout pobídky pro horizontální sdílení dat napříč odvětvími“*. Konkrétní cíle návrhu jsou tyto:

– *„Usnadnit spotřebitelům a podnikům přístup k datům a jejich využívání a zároveň zachovat pobídky k investování do způsobů vytváření hodnoty prostřednictvím dat.*

– *Umožnit subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie využívat data v držení podniků v určitých situacích, kdy jsou data výjimečně zapotřebí.*

– *Usnadnit přechod mezi cloudovými a edgeovými službami.*

– *Zavést ochranná opatření proti nezákonnému předávání dat bez oznámení ze strany poskytovatelů cloudových služeb.*

– *Stanovit vypracování norem interoperability pro data, která mají být opětovně používána mezi odvětvími“*[3].

---

[1] Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Evropská strategie pro data“, 19. února 2020, COM (2020) 66 final.
[2] Evropská strategie pro data, úvod, s. 1.
[3] Důvodová zpráva, s. 3.

2 OBLAST PŮSOBNOSTI STANOVISKA

4. Dne 23. února 2022 přijala Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o harmonizovaných pravidlech pro spravedlivý přístup k datům a jejich využívání (dále jen „akt o datech“ nebo „návrh“).

5. Dne 23. února 2022 požádala Komise na základě čl. 42 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1725 (EUDPR) o společné stanovisko EDPB a EIOÚ k návrhu (dále jen „stanovisko“).

6. **Návrh má zvláštní význam pro ochranu základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů. Oblast působnosti stanoviska je omezena na aspekty návrhu související s osobními údaji a zahrnující osobní údaje, které představují jeden z hlavních pilířů návrhu.**

7. EDPB a EIOÚ vítají 7. bod odůvodnění návrhu, v němž je výslovně uvedeno, že návrh doplňuje právo Unie v oblasti ochrany údajů a soukromí, zejména GDPR a směrnici o soukromí a elektronických komunikacích, které jím nejsou dotčeny.

8. EDPB a EIOÚ zdůrazňují, že **je nezbytné zajistit a prosazovat dodržování a uplatňování *acquis* EU v oblasti ochrany osobních údajů. Jsou-li v kontextu návrhu zahrnuty osobní údaje, je nezbytné v právním textu návrhu jasně zabránit jakémukoli nesouladu a možnému rozporu s nařízením GDPR, směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích nebo nařízením EUDPR**. A to nejen z důvodu právní jistoty, ale také proto, aby návrh přímo či nepřímo neohrozil základní práva na soukromí a ochranu osobních údajů, stanovená v článcích 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“).

9. Jelikož návrh, jak je dále vysvětleno v tomto stanovisku, vyvolává řadu obav týkajících se ochrany základních práv na soukromí a ochranu osobních údajů, **není cílem tohoto stanoviska poskytnout vyčerpávající výčet všech otázek, ani vždy poskytnout alternativní návrhy formulací. Cílem tohoto stanoviska je naopak řešit hlavní kritické body návrhu v souvislosti s ochranou soukromí a osobních údajů**.

3 POSOUZENÍ

3.1 Obecné připomínky

10. EDPB a EIOÚ uznávají záměr uvolnit potenciál informací, které mají být získány z dat, s cílem získat cenné znalosti pro důležité společné hodnoty a pro zdraví, vědu, výzkum a opatření v oblasti klimatu. Kromě toho zdůrazňují, že to v souvislosti s osobními údaji již umožňuje GDPR.

11. EDPB a EIOÚ rovněž uznávají důležitost a vítají cíl poskytnout účinnější právo na přenositelnost dat se záměrem usnadnit inovace, podpořit hospodářskou soutěž a posílit spotřebitele, kteří používají výrobky nebo související služby, aby mohli smysluplně kontrolovat, jak jsou data vytvářená používáním výrobku nebo související služby používána[4].

[4] Důvodová zpráva, s. 13.

12. Cílem návrhu je stanovit harmonizovaná pravidla pro zpřístupňování dat vytvářených používáním výrobku nebo související služby uživateli daného výrobku nebo služby a pro zpřístupňování dat držiteli dat příjemcům dat[5]. EDPB a EIOÚ proto uznávají, že předpokládaná oblast působnosti návrhu se netýká výhradně osobních údajů, ale namísto toho by se vztahovala na osobní i neosobní údaje, které jsou vytvářeny používáním výrobků a služeb ve smyslu návrhu.

13. EDPB a EIOÚ však konstatují, že posílené právo na přenositelnost by se rozšířilo na **širokou škálu výrobků a služeb, které mohou odhalit vysoce citlivá data** týkající se fyzických osob, včetně dětí a dalších zranitelných kategorií subjektů údajů. Návrh se výslovně zaměřuje na data vytvářená internetem věcí a internetem těl, včetně vozidel, vybavení pro domácnost a spotřebního zboží a lékařských prostředků[6]. Data vytvářená těmito propojenými předměty se stanou předmětem práv a povinností týkajících se přístupu k datům, které návrh zavádí. V důsledku toho mohou být zpracována data z nejosobnějších míst a okolí subjektu údajů, jakož i velmi citlivé zdravotní údaje.

14. Návrh při vymezování rozsahu práv na přístup k datům, jejich sdílení a používání nerozlišuje mezi osobními údaji, definovanými v čl. 4 odst. 1 GDPR, a jinými neosobními údaji. Kromě toho by se **práva na přístup k datům, jejich používání a sdílení podle návrhu v praxi pravděpodobně vztahovala i na jiné subjekty než subjekt údajů**, včetně podniků, v závislosti na právním titulu, na jehož základě se výrobek používá. Práva a povinnosti týkající se sdílení dat, které návrh zamýšlí zavést, proto vytvářejí **značné riziko, že osobní údaje budou shromažďovány, sdíleny a používány bez vědomí subjektu údajů**, především pokud nejsou upřesněny podle doporučení uvedených v tomto stanovisku, zejména v případě uplatnění práva na přenositelnost dat jiným uživatelem než subjektem údajů. Mezi problematické případy použití patří například zařízení sledující polohu výrobků nebo služeb, které nosí nebo provozují subjekty údajů, které nejsou „uživateli" ve smyslu návrhu.

15. EDPB a EIOÚ se obávají, že návrh ve svém současném znění by značně posunul vývoj směrem ke „komodifikaci" osobních údajů, kdy by osobní údaje byly považovány za pouhou komoditu, s níž lze obchodovat. To by nejen narušilo samotnou koncepci lidské důstojnosti a přístup zaměřený na člověka, který chce EU ve své strategii pro data prosazovat, ale hrozilo by také, že bude narušeno právo na soukromí a právo na ochranu dat jakožto základní práva[7].

16. EDPB a EIOÚ uznávají a vítají úsilí o zajištění toho, aby návrh neměl vliv na stávající režim ochrany údajů stanovený GDPR a směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích. EDPB a EIOÚ se ovšem domnívají, že **jsou nezbytné další záruky**, aby se zabránilo snížení ochrany základních práv na soukromí a ochranu osobních údajů v praxi.

17. Ve zbývající části tohoto stanoviska předkládají EDPB a EIOÚ doporučení, jak v rámci návrhu zefektivnit příslušné zásady, záruky a povinnosti v oblasti ochrany údajů. Vzhledem k širokému rozsahu práv a povinností stanovených v návrhu s ohledem na přístup k datům, jejich používání a sdílení nepostačují obecné odkazy na GDPR. EDPB a EIOÚ považují za nezbytné další upřesnění, zejména v případech, kdy by znění návrhu mohlo vést k nesprávnému výkladu, pokud by nebyl výslovně zdůrazněn úplnější odkaz na právní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů (jak GDPR, tak směrnice o soukromí a

[5] Čl. 1 odst. 1 návrhu.
[6] 14. bod odůvodnění návrhu.
[7] Viz v této souvislosti také https://edpb.europa.eu/system/files/2021-05/edpb_statementondga_19052021_en_0.pdf s. 4.

elektronických komunikacích). EDPB a EIOÚ se domnívají, že bez těchto upřesnění existuje riziko, že návrh oslabí úroveň ochrany subjektů údajů, což je v rozporu se stanovenými cíli Komise.

18. Tato doporučení vyplývají také z nejasného rozsahu (týkajícího se neosobních a/nebo osobních údajů) práv a povinností v oblasti přístupu k datům, jejich sdílení a používání držiteli dat, uživateli (jakožto jinými subjekty než subjekty údajů) a třetími stranami nebo příjemci stanovenými v návrhu.

19. Proto EDPB a EIOÚ poznamenávají, že jelikož by se posílené právo na přenositelnost rozšířilo na širokou škálu výrobků a služeb, které mohou odhalit vysoce citlivá data týkající se fyzických osob, měl by návrh za účelem nesnížení úrovně ochrany osobních údajů výslovně a jasně stanovit, že zpracování osobních údajů držiteli dat, uživateli (jakožto jinými subjekty než subjekty údajů) a třetími stranami nebo příjemci se řídí všemi podmínkami a pravidly stanovenými v právních předpisech o ochraně údajů[8].

3.2 Vzájemné působení návrhu a právních předpisů EU v oblasti ochrany údajů

20. EDPB a EIOÚ upozorňují, že čl. 1 odst. 3 návrhu upřesňuje, že „na osobní údaje zpracovávané v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v tomto nařízení se vztahují právní předpisy Unie o ochraně osobních údajů, soukromí a důvěrného charakteru sdělení a integrity koncového zařízení“ a že návrhem „není dotčena platnost práva Unie v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES, jakož i pravomoci a působnost dozorových úřadů“. Stejné ustanovení navíc stanoví, že „pokud jde o práva stanovená v kapitole II tohoto nařízení a pokud jsou uživatelé subjekty osobních údajů, na něž se vztahují práva a povinnosti podle uvedené kapitoly, doplňují ustanovení tohoto nařízení právo na přenositelnost údajů podle článku 20 nařízení (EU) 2016/679“.

21. EDPB a EIOÚ velmi vítají cíl čl. 1 odst. 3 návrhu, kterým je zajistit, aby uplatňování stávajících pravidel a zásad ochrany údajů nebylo dotčeno nebo oslabováno. Ve svém prohlášení k balíčku digitálních služeb a strategii pro data[9] vyzval EDPB Komisi, aby zajistila právní jistotu a soudržnost se stávajícím rámcem pro ochranu osobních údajů. EDPB zejména vyzval Komisi, aby zajistila, že při zpracovávání osobních údajů budou mít vždy přednost pravidla a zásady v oblasti ochrany údajů.

22. EDPB a EIOÚ hodnotí kladně skutečnost, že kompromisní znění aktu o správě dat ve svých bodech odůvodnění i normativní části výslovně uvádí, že v případě rozporu mezi ustanoveními aktu o správě dat a unijními právními předpisy nebo vnitrostátními právními předpisy o ochraně osobních údajů přijatými v souladu s unijními právními předpisy by se měly použít relevantní unijní nebo vnitrostátní právní předpisy o ochraně osobních údajů[10].

23. EDPB a EIOÚ důrazně doporučují změnit čl. 1 odst. 3 návrhu tak, aby byl uveden do souladu se zněním aktu o správě dat s cílem posílit soudržnost mezi návrhem, aktem o správě dat a stávajícími právními

---

[8] Viz zejména bod 22 a poznámka pod čarou 8 stanoviska.
[9] Prohlášení EDPB k balíčku digitálních služeb a strategii pro data, 18. listopadu 2021.
[10] Ustanovení čl. 1 odst. 2a a bod odůvodnění 3a návrhu nařízení o evropské správě dat (akt o správě dat) – text je předmětem revize, prosinec 2021, k dispozici na adrese https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2021/11/30/promoting-data-sharing-presidency-reaches-deal-with-parliament-on-data-governance-act/.

předpisy o ochraně osobních údajů. EDPB a EIOÚ se domnívají, že do čl. 1 odst. 3 a do 30. bodu odůvodnění by měl být vložen odkaz na nařízení (EU) 2018/1725 (EUDPR)[11].

24. EDPB a EIOÚ považují toto výslovné prohlášení za nezbytné s ohledem na subjekty, které mohou využívat práva na přístup k datům vytvářeným používáním výrobků nebo souvisejících služeb, jejich používání a sdílení. Návrh tato práva přisuzuje „uživateli", který je definován jako *„fyzická nebo právnická osoba, která vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu výrobek nebo přijímá [službu]"*[12]. V 18. bodu odůvodnění je objasněno, že uživatelem může být *podnik nebo spotřebitel*, který si výrobek zakoupil, pronajal nebo pronajal formou leasingu. V důsledku toho by se právo na přístup k datům, jejich používání a sdílení v praxi pravděpodobně vztahovalo i na jiné subjekty, než je subjekt údajů, včetně podniků, v závislosti na právním titulu, na jehož základě se výrobek používá[13].

25. EDPB a EIOÚ uznávají, že jiné entity než subjekt údajů mohou mít oprávněný důvod pro přístup k datům vytvářeným používáním výrobku nebo související služby. Současně se domnívají, že existuje rovněž značné riziko, že by práva na přístup k datům vytvářeným používáním výrobku nebo související služby, sdílení nebo používání těchto dat mohla být vykonávána se záměrem nepřiměřeně zasahovat do práv a svobod subjektů údajů. Například zaměstnavatel, který si zakoupil virtuální hlasové asistenty a zpřístupnil je svým zaměstnancům, by mohl využít právo na přístup, aby získal informace o jejich historii vyhledávání.

26. Aby se omezila rizika výkladu nebo provádění návrhu, která by mohla ovlivnit nebo narušit uplatňování stávajících právních předpisů v oblasti ochrany údajů, EDPB a EIOÚ vyzývají normotvůrce posílit znění čl. 1 odst. 3 tím, že výslovně upřesní, že se v případě rozporu s ustanoveními návrhu „**použijí**" právní předpisy o ochraně údajů, pokud jde o zpracování osobních údajů.

27. A konečně, EDPB a EDPB doporučují v článcích 3, 4, 5, 6 a 8 návrhu **jasně rozlišovat** mezi právy subjektů údajů na přístup k datům vytvářeným jejich vlastním používáním výrobků nebo souvisejících služeb a možnými právy nebo povinnostmi jiných subjektů a jejich používáním. Přístup k osobním údajům a jejich sdílení **jinými uživateli než subjektem údajů** by měly být **možné pouze v** rozsahu, v jakém takové zpracování osobních údajů umožňují všechny platné zásady a pravidla ochrany údajů[14].

28. EDPB a EIOÚ by například uvítali bod odůvodnění, který by stanovil, že v souladu s GDPR může být plnění smlouvy právním základem zpracování osobních údajů pouze tehdy, je-li subjekt údajů smluvní stranou nebo jsou-li před uzavřením smlouvy uskutečněny kroky na žádost subjektu údajů. Kromě toho by tento bod odůvodnění měl rovněž uvádět, že požadavek „nezbytnosti" není splněn pouhým

---

[11] V čl. 1 odst. 2 písm. d) návrhu se sice uvádí, že se toto nařízení vztahuje na *„subjekty veřejného sektoru a orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které žádají držitele dat o zpřístupnění dat, pokud je to výjimečně zapotřebí pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu, a držitele dat, kteří tato data poskytují v reakci na takovou žádost"* (tj. na orgány, instituce a jiné subjekty EU podávající žádosti podle kapitoly V), ale nevylučuje orgány, instituce a jiné subjekty EU z pojmu „uživatel" ani z pojmu „příjemce". V každém případě by jakákoli žádost podaná orgánem, institucí nebo jiným subjektem EU měla být rovněž v souladu s EUDPR (navíc k požadavkům stanoveným v kapitole V).

[12] Ustanovení čl. 2 odst. 5 návrhu odkazuje na „služby", ale mělo by být opraveno tak, aby odkazovalo na jednotné číslo, tj. „službu".

[13] Viz též 18. bod odůvodnění návrhu.

[14] V souvislosti s osobními údaji je třeba vyjasnit povahu rozšířeného práva na přenositelnost dat: v případě uplatnění tohoto práva podnikem by se jednalo o obchodní povinnost výrobce / držitele dat poskytnout podniku přístup k datům a umožnit jejich použití, s výhradou všech podmínek a omezení GDPR, spíše než o „právo" na přenos a zpracování osobních údajů.

zahrnutím smluvní doložky, která zpracování stanovuje. Správce by měl být schopen prokázat, proč fakticky nelze splnit hlavní předmět konkrétní smlouvy s dotčeným subjektem údajů, aniž by byly zpracovány předmětné osobní údaje[15].

3.3 Vzájemné působení návrhu a aktu o digitálních trzích a aktu o správě dat

29. EDPB a EIOÚ konstatují, že cílem návrhu je **doplnit**[16] návrh **aktu o digitálních trzích**[17] a aktu o správě dat[18].

30. EDPB a EIOÚ podotýkají, že **podniky označené za držitele brány podle aktu o digitálních trzích** nejsou způsobilými **třetími stranami** pro sdílení dat podle návrhu[19].

31. EDPB a EIOÚ konstatují, že návrh **neobjasňuje vzájemné působení s některými klíčovými ustanoveními aktu o digitálních trzích** týkajícími se sdílení dat, zejména s čl. 6 odst. 1 písm. h)[20] a čl. 6 odst. 1 písm. i)[21] aktu o digitálních trzích. V tomto ohledu EDPB a EIOÚ doporučují sladit návrh s konečným zněním aktu o digitálních trzích, na němž se dohodli spolunormotvůrci.

32. EDPB a EIOÚ se zejména domnívají, že určitá omezení týkající se **typů dat, která mají být zpřístupněna**, například data o vyhledávání, klikání a zobrazení (z on-line vyhledávání) uvedená v čl. 6 odst. 1 písm. j) aktu o digitálních trzích, která mají být zpřístupněna v anonymizované podobě[22], by se měla obdobně uplatňovat i v kontextu sdílení dat souvisejících s dotazy adresovanými virtuálním asistentům.

33. S ohledem na akt o správě dat, EDPB a EIOÚ poznamenávají, že návrh obsahuje **odlišnou definici**, než je definice uvedená v aktu o správě dat pro pojem „držitel dat“[23], což může vést k právní nejistotě. Kromě toho by měla být dále vyjasněna definice „držitele dat“ v návrhu[24].

---

[15] Pokyny EDPB 2/2019 o zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 písm. b) GDPR v souvislosti s poskytováním on-line služeb subjektům údajů, verze 2.0, přijaté dne 8. října 2019.
[16] Důvodová zpráva k návrhu, s. 4 a 5.
[17] COM(2020)842 final.
[18] COM(2020) 767 final.
[19] Čl. 5 odst. 2 návrhu.
EDPB a EIOÚ rovněž berou na vědomí vyloučení z oblasti působnosti posíleného práva na přenositelnost dat vytvářených používáním výrobků nebo souvisejících služeb poskytovaných mikropodniky nebo malými podniky podle čl. 7 odst. 1.
[20] Ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. h) návrhu aktu o digitálních trzích, podle kterého by držitelé brány měli mimo jiné poskytovat koncovým uživatelům nástroje usnadňující výkon přenositelnosti dat v souladu s GDPR, včetně poskytování nepřetržitého přístupu a přístupu v reálném čase. Poznámka: v době přípravy návrhu, tj. 1. 4. 2022, ještě není k dispozici veřejně dostupná kopie kompromisního znění (na rozdíl od aktu o správě dat).
[21] Ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. i) návrhu aktu o digitálních trzích, podle kterého by držitelé brány měli poskytovat nepřetržitý přístup k agregovaným nebo neagregovaným datům, přístup k nim v reálném čase a jejich využívání pouze v případech, kdy přímo souvisí s používáním, které provádí koncový uživatel v souvislosti s výrobky nebo službami nabízenými příslušným podnikovým uživatelem prostřednictvím příslušné hlavní služby platformy, a kdy koncový uživatel souhlasí s takovým sdílením ve smyslu GDPR.
[22] Viz také stanovisko EIOÚ 2/2021 k návrhu aktu o digitálních trzích, 10. února 2021, bod 32, strana 12, „*držitel brány je schopen prokázat, že anonymizovaná data o dotazech, kliknutí a zobrazeních byly náležitě otestovány z hlediska možných rizik opětovné identifikace*“.
[23] Návrh obsahuje definici „držitele dat“ podle čl. 2 odst. 6; návrh aktu o správě dat podle čl. 2 odst. 5.
[24] Možná bude zapotřebí upřesnit význam pojmu „*prostřednictvím kontroly technického návrhu výrobku a souvisejících služeb*“.

34. EDPB a EIOÚ se domnívají, že normativní část návrhu by měla dále vyjasnit, zda a za jakých podmínek může být „příjemcem dat“[25] „**poskytovatel služeb sdílení dat**“[26] (nebo „služba zprostředkování dat“[27]) podle aktu o správě dat. 35. bod odůvodnění odkazuje na případ, kdy *je* třetí strana poskytovatelem služby zprostředkování dat ve smyslu aktu o správě dat, a dále upřesňuje, že v **tomto případě se použijí záruky pro subjekt údajů stanovené v aktu o správě dat**. Podstata 35. bodu odůvodnění návrhu se však neodráží v ustanovení v normativní části návrhu. EDPB a EIOÚ doporučují **upřesnit konkrétní záruky** pro subjekty údajů obsažené v aktu o správě dat, které by se vztahovaly na sdílení dat od držitelů dat s třetími stranami jako zprostředkovateli podle návrhu. Kromě toho by v souladu s poznámkami uvedenými v oddíle 3.2 měl návrh upřesnit, že tyto záruky **doplňují** záruky stanovené v GDPR, jakož i ve směrnici o soukromí a elektronických komunikacích[28], a zejména v souladu s touto směrnicí požadavek na souhlas koncového uživatele se zpracováním dat třetí stranou.

3.4 Obecná ustanovení (kapitola I návrhu)

3.4.1 Článek 1: Předmět a oblast působnosti

35. EDPB a EIOÚ konstatují, že vzhledem k používání velmi širokých pojmů, jako je „výrobek“ a „související služby“ v čl. 1 odst. 1 návrhu, je oblast působnosti rovněž velmi široká a bylo by prospěšné ji lépe vyjasnit[29].

36. V čl. 1 odst. 4 návrhu se uvádí, že jím nejsou dotčeny unijní a vnitrostátní právní akty, které upravují sdílení dat, přístup k nim a jejich využívání pro účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně nařízení (EU) 2021/784 a [návrhů o elektronických důkazech [COM(2018) 225 a 226], ani jím nejsou dotčena příslušná ustanovení směrnice (EU) 2015/849 a nařízení (EU) 2015/847. Návrh se nedotýká ani pravomocí členských států z hlediska činností týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti, celní a daňové správy a zdraví a bezpečnosti občanů v souladu s právními předpisy Unie.

37. Není však jasné, zda je nějaké relevantní vzájemné působení mezi čl. 1 odst. 4 návrhu a tímto nařízením a touto směrnici. Konstatování, že návrh na tyto právní předpisy nemá vliv, neznamená, že operace zpracování dat podle návrhu nelze použít pro účely těchto právních předpisů. EDPB a EIOÚ doporučují blíže upřesnit možné vzájemné působení s výše uvedenými právními rámci[30].

3.4.2 Článek 2: Definice

38. Definice „dat“ podle čl. 2 odst. 1 návrhu by mohla v závislosti na povaze daných dat zahrnovat také osobní údaje, což znamená, že se pravidla v návrhu mohou používat vedle GDPR. Pojem „data“ se v návrhu používá nerozlišujícím způsobem k označení osobních a neosobních údajů, což může vést k záměně. Například odkaz ve 24. bodě odůvodnění na možnost držitelů dat používat data vytvořená

---

[25] Jak je definováno v čl. 2 odst. 7 návrhu.
[26] *„Poskytovatelé služeb sdílení dat“* v kompromisním znění Rady, LIMITE, 10. prosince 2021 [bude zkontrolováno, aktualizováno, jakmile bude k dispozici veřejná verze].
[27] Viz článek 9 návrhu aktu o správě dat.
[28] Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích: čl. 5 odst. 3.
[29] Viz stanovisko Pracovní skupiny zřízené podle článku 29 č. 8/2014 k nejnovějšímu vývoji v oblasti internetu věcí, přijaté dne 16. září 2014.
[30] Viz také oddíl 3.7 stanoviska o přístupu k datům a jejich používání subjekty veřejného sektoru a orgány, institucemi a jinými subjekty Unie podle kapitoly V návrhu.

uživatelem na základě smluvního ujednání neobjasňuje, na jaký typ dat odkazuje. Vztahuje-li se tento příklad i na osobní údaje, je neúplný, pokud jde o povinnosti, které mají správci podle GDPR, a mohl by proto být snadno vykládán nesprávně.

39. EDPB a EIOÚ proto spolunormotvůrci doporučují, aby článek 2 návrhu doplnil o definici „osobních údajů“ (podle definice v GDPR) a „neosobních údajů“. Podobně EDPB a EIOÚ doporučují doplnit do článku 2 návrhu definice „subjektu údajů“ a „souhlasu“, neboť tyto pojmy jsou často používány v návrhu a v bodech odůvodnění. V čl. 2 odst. 5 návrhu je „uživatel“ definován jako fyzická nebo právnická osoba, která vlastní, pronajímá nebo pronajímá formou leasingu výrobek nebo přijímá službu. V zájmu jasnosti a dosažení účinného posílení postavení fyzických osob s ohledem na jejich osobní údaje doporučují EDPB a EIOÚ doplnit tuto definici o slova „a subjekt údajů“ (a zahrnout definici subjektu údajů, která má stejný význam jako v GDPR), jakož i jasně odlišit situace, kdy je uživatel subjektem údajů, od situací, kdy subjektem údajů není.

3.5 Sdílení dat mezi podniky a spotřebiteli a mezi podniky navzájem (kapitola II návrhu)

40. Kapitola II návrhu se týká dat vytvářených používáním výrobků nebo souvisejících služeb. Návrh definuje „výrobek“ jako *„hmotný movitý předmět […], který získává, vytváří nebo shromažďuje data o svém použití nebo prostředí, je schopen přenášet data prostřednictvím veřejně dostupné služby elektronických komunikací a jehož hlavní funkcí není uchovávání a zpracování dat“*. „Související služba“ je zase definována jako *„digitální služba, včetně softwaru, která je součástí výrobku nebo je s ním propojena takovým způsobem, že v případě neexistence této služby by výrobek nemohl plnit některé ze svých funkcí“*. Kromě toho návrh v čl. 7 odst. 2 objasňuje, že odkazy na výrobky nebo související služby v návrhu zahrnují rovněž virtuální asistenty[31], pokud jsou používáni pro přístup k výrobku či související službě nebo ovládání výrobku či související služby.

41. EDPB a EIOÚ se domnívají, že definice výrobku se částečně překrývá s **pojmem *„koncové zařízení“*[32] ve smyslu čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.** Ustanovení čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích vyžaduje souhlas účastníka či uživatele před uchováním informací nebo získáním přístupu k informacím již uchovávaným v koncovém zařízení účastníka či koncového uživatele, pokud takové uložení nebo přístup nejsou nezbytně nutné k tomu, aby poskytovatel služby informační společnosti mohl poskytovat službu, kterou si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal. Navíc jakékoli operace zpracování osobních údajů následující po těchto

---

[31] Definici virtuálního asistenta obsahuje čl. 2 odst. 4.

[32] Podle čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice Komise 2008/63/ES ze dne 20. června 2008 o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními zahrnuje „koncové zařízení“ *„zařízení přímo nebo nepřímo připojené k rozhraní veřejné telekomunikační sítě, které může vysílat, zpracovávat nebo přijímat informace; […]“*.
Viz také pokyny EDPB 02/2021 k virtuálním hlasovým asistentům, verze 2.0, přijaty dne 7. července 2021, bod 25: *„V souladu s definicí „koncového zařízení“ jsou **příklady koncových zařízení** chytré telefony, **chytré televize** a **podobná zařízení internetu věcí**. I když jsou služby VHA samy o sobě softwarovými službami, vždy fungují prostřednictvím fyzického zařízení, jako je chytrý reproduktor nebo chytrá televize. **VHA** využívají k přístupu k těmto fyzickým zařízením, která tvoří „koncové zařízení“ ve smyslu směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, sítě elektronických komunikací. Ustanovení čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích se proto použije vždy, když VHA ukládá informace nebo přistupuje k informacím ve fyzickém zařízení, v němž je nainstalován“*.

operacích zpracování, včetně zpracování osobních údajů získaných přístupem k informacím v koncovém zařízení, musí mít také právní základ podle článku 6 GDPR, aby byly zákonné[33].

42. EDPB a EIOÚ berou kladně na vědomí vysvětlení uvedené v 15. bodě odůvodnění návrhu, který jasně uvádí, že by se návrh nevztahoval na výrobky, jako jsou osobní počítače, servery, tablety a chytré telefony, kamery, webové kamery, systémy pro záznam zvuku a textové skenery. EDPB a EIOÚ se však domnívají, že čl. 2 odst. 2 návrhu definuje „výrobek" takovými (obecnými) výrazy, že by tato zařízení mohla ve skutečnosti spadat do oblasti působnosti definice obsažené v normativní části návrhu. EDPB a EIOÚ proto považují za nezbytné změnit definici „výrobku" tak, aby byly jasně vyloučeny výrobky, jako jsou osobní počítače, servery, tablety a chytré telefony, kamery, webové kamery, systémy pro záznam zvuku a textové skenery, a to i v normativní části návrhu[34].

43. EDPB a EIOÚ berou s uspokojením na vědomí, že čl. 4 odst. 5 návrhu stanoví, že pokud uživatel není subjektem údajů, zpřístupní držitel dat uživateli veškeré osobní údaje vytvářené používáním výrobku nebo související služby, pouze pokud existuje platný právní základ podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a případně jsou splněny podmínky článku 9 nařízení (EU) 2016/679. Jelikož návrh svěřuje právo na přístup k datům vytvářeným používáním výrobků nebo souvisejících služeb a na jejich používání „uživatelům" (mezi něž patří jiné subjekty než subjekty údajů), EDPB a EIOÚ se domnívají, že toto vyjasnění představuje důležitou záruku. Vzhledem k tomu, že zákonnost zpracování osobních údajů se řídí článkem 6 GDPR jako celkem, **doporučují EDPB a EIOÚ nahradit odkaz na čl. 6 odst. 1 GDPR v čl. 4 odst. 5 návrhu odkazem na článek 6 GDPR jako celek a obecněji na všechny podmínky pravidel stanovené právními předpisy o ochraně údajů**. Jelikož přístup k datům vytvářeným používáním výrobků nebo souvisejících služeb může rovněž zahrnovat přístup k informacím uloženým v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele, EDPB a EIOÚ doporučují vyjasnit, že držitel dat uživateli zpřístupní data pouze pod podmínkou, že jsou, je-li to relevantní, splněny podmínky **čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích**.

44. EDPB a EIOÚ připomínají, že je-li vyžadován souhlas podle čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, byl by souhlas podle článku 6 GDPR s největší pravděpodobností přiměřeným právním základem ve vztahu k jakémukoli zpracování osobních údajů po uložení informací nebo získání přístupu k informacím již uloženým v koncovém zařízení účastníka nebo uživatele[35].

45. Podobné úvahy platí i pro zpřístupňování dat třetím stranám na žádost podnikového uživatele podle čl. 5 odst. 6 nařízení návrhu. Kromě toho EDPB a EIOÚ doporučují dále sladit znění čl. 5 odst. 6 s čl. 4 odst. 5 návrhu tím, že stanoví, že data vytvářená používáním výrobku nebo související služby zpřístupní „držitel dat třetí straně", pouze jsou-li splněny všechny podmínky a pravidla stanovená právními předpisy o ochraně údajů, zejména existuje-li platný právní základ podle článku 6, a je-li to relevantní,

---

[33] Viz pokyny EDPB 1/2020 ke zpracování osobních údajů v souvislosti s propojenými vozidly a aplikacemi souvisejícími s mobilitou, bod 41 ohledně podobného odůvodnění týkajícího se propojených vozidel (dále jen „pokyny EDPB 1/2020"). Viz také stanovisko EDPB 5/2019 ke vzájemnému působení mezi směrnicí o soukromí a elektronických komunikacích a obecným nařízením o ochraně osobních údajů (GDPR), zejména pokud jde o příslušnost, úkoly a pravomoci úřadů pro ochranu údajů.
[34] EDPB a EIOÚ by chtěli zdůraznit, že zjištění, že se definice „výrobku" v návrhu částečně kryje s definicí „koncového zařízení" ve smyslu čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, by nemělo být chápáno jako doporučení revidovat definici „výrobku" s cílem uvést ji do souladu s definicí „koncového zařízení".
[35] Viz pokyny EDPB 1/2020 ke zpracování osobních údajů v souvislosti s propojenými vozidly a aplikacemi souvisejícími s mobilitou, bod 27.

jsou-li splněny podmínky článku 9 GDPR a čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích.

46. V důsledku toho EDPB a EIOÚ zdůrazňují nutnost zajistit, aby **přístup k osobním údajům, jejich používání a sdílení jinými uživateli než subjekty údajů probíhal v plném souladu se všemi povinnostmi podle GDPR a směrnice o soukromí a elektronických komunikacích,** včetně informování subjektů údajů o přístupu správců k jejich osobním údajům a usnadnění výkonu práv subjektů údajů správci.

47. Zejména s ohledem na **čl. 3 odst. 1** a čl. 4 odst. 1 návrhu se EDPB a EIOÚ domnívají, že v zájmu podpory **minimalizace dat** by výrobky měly být navrženy tak, aby **subjektům údajů** (bez ohledu na jejich právní titul k zařízení) byla nabídnuta možnost **používat výrobky, na něž se návrh vztahuje, zejména zařízení internetu těl nebo internetu věcí, anonymně** nebo způsobem co nejméně narušujícím soukromí. Držitelé dat by rovněž měli co nejvíce omezit množství dat opouštějících zařízení (např. anonymizací dat)[36]. Návrh by měl tento aspekt jasně specifikovat, aby došlo k posílení kontroly subjektů údajů nad jejich osobními údaji. Ustanovení **čl. 3 odst. 2 písm. a)** návrhu, které odkazuje na povinnost poskytnout uživateli informace o povaze a objemu dat, která budou pravděpodobně vytvářena při používání výrobku, by nemělo být vykládáno v tom smyslu, že má nepříznivý dopad na zásadu minimalizace údajů podle GDPR. EDPB a EIOÚ rovněž konstatují, že článek 3 by měl jasně uvádět, který subjekt/subjekty je/jsou povinen/povinny plnit povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 návrhu. V zájmu právní jistoty EDPB a EIOÚ doporučují jasně uvést, který subjekt/subjekty je/jsou odpovědný/odpovědné za každou z uvedených povinností.

48. EDPB a EIOÚ konstatují, že **omezení týkající se vedení záznamů** o přístupu podniků k datům podle **čl. 4 odst. 2** a o přístupu třetích stran k datům podle **čl. 5 odst. 3** návrhu by nemělo být vykládáno tak, že nepříznivě ovlivňuje povinnosti podle GDPR týkající se bezpečnosti osobních údajů a odpovědnosti. Tato ustanovení by měla tento důležitý aspekt jasně specifikovat.

49. EDPB a EIOÚ rovněž konstatují, že podle **čl. 5 odst. 9**[37] návrhu **nesmí být** právem uživatele sdílet data se třetími stranami „**nepříznivě dotčena práva na ochranu údajů *jiných osob***". V tomto ohledu EDPB a EIOÚ zdůrazňují, že je třeba vyjasnit **oblast působnosti** a význam tohoto ustanovení. Kromě toho, aby byl zajištěn **soulad** s právem subjektů údajů podle článku 20 GDPR, které má návrh doplnit, doporučují EDPB a EIOÚ v jednom z bodů odůvodnění odkázat na kritéria pro **vyvážení** práva na přenositelnost s **obavami o ochranu údajů v souvislosti s jinými osobami** stanovenými v pokynech EDPB k přenositelnosti dat[38].

50. **Článek 6** návrhu upřesňuje, že třetí strany zpracovávají data, která jim byla zpřístupněna podle článku 5, pouze pro účely a za podmínek dohodnutých s uživatelem a s výhradou práv subjektu údajů, pokud jde o osobní údaje, a vymažou data, jakmile již nejsou pro dohodnutý účel nezbytná. Kromě toho čl. 6 odst. 2 písm. b) stanoví, že třetí strana nesmí používat data k profilování subjektů údajů, není-li to nezbytné k poskytnutí služby požadované uživatelem. S ohledem na scénář, podle něhož je uživatelem jiný subjekt než subjekt údajů, EDPB a EIOÚ připomínají, že je důležité zajistit, aby **jakékoli další zpracování osobních údajů bylo v souladu s čl. 6 odst. 4 GDPR a případně s příslušnými povinnostmi**

---

[36] Viz stanovisko pracovní skupiny zřízené podle článku 29 č. 8/2014 k nejnovějšímu vývoji v oblasti internetu věcí, přijaté dne 16. září 2014.
[37] Článek 4 návrhu by měl obsahovat podobné ustanovení s ohledem na čl. 4 odst. 1.
[38] Viz pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 (schválené EDPB) k právu na přenositelnost dat, s. 11–12.

stanovenými v článku 22 GDPR, a to se zvláštním ohledem na scénář profilování. V případě zpracování zvláštních kategorií osobních údajů (např. údajů o zdravotním stavu nebo sexuálním životě) bude v zásadě vyžadován výslovný souhlas subjektu údajů, pokud nelze uplatnit jinou výjimku ze zákazu uvedeného v článku 9 GDPR. Pokud se použije čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, měla by být data zpracovávána pouze se souhlasem účastníka nebo uživatele, není-li to nezbytně nutné pro poskytování služeb informační společnosti, které si účastník nebo uživatel výslovně vyžádal[39].

51. V zájmu právní jistoty a s cílem vyhnout se možnému výkladu, podle něhož jsou příslušná pravidla pro ochranu údajů v souvislosti s povinnostmi zpracovávat osobní údaje třetími stranami podle čl. 6 odst. 1 návrhu pouze ta, která odkazují na práva subjektů údajů (kapitola III GDPR), jak je rovněž doporučeno v bodech 43 a 45 stanoviska, EDPB a EIOÚ doporučují nahradit znění v čl. 6 odst. 1 odkazující na GDPR „a s výhradou práv subjektu údajů, pokud jde o osobní údaje“ tímto: „a jsou-li splněny všechny podmínky a pravidla stanovená právními předpisy o ochraně údajů, zejména pokud existuje platný právní základ podle článku 6 a případně jsou splněny podmínky článku 9 GDPR a čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích a s výhradou práv subjektu údajů, pokud jde o osobní údaje.“

52. Pokud jde o čl. 6 odst. 2 písm. a), EDPB a EIOÚ vítají zákaz, aby třetí strana uživatele jakýmkoli způsobem nutila, klamala nebo s ním manipulovala[40]. EDPB a EIOÚ rovněž vítají odkaz na tzv. „temné vzorce“ ve 34. bodě odůvodnění návrhu. EDPB a EIOÚ však konstatují, že faktory, které by mohly ovlivnit rozhodování, se mohou lišit v závislosti na tom, zda je uživatel rovněž subjektem údajů, či nikoli. **EDPB a EIOÚ proto doporučují výslovně uvést, že čl. 6 odst. 2 písm. a) návrhu zakazuje jakoukoli formu nátlaku, klamání nebo manipulace se subjekty údajů** (bez ohledu na to, zda je uživatel rovněž subjektem údajů).

53. Podobné úvahy platí i ve vztahu k čl. 6 odst. 2 písm. b) návrhu: třetí straně by nemělo být povoleno používat data, která obdrží pro profilování fyzických osob, není-li to nezbytné k poskytnutí služby požadované subjektem údajů. Kromě toho se EDPB a EIOÚ domnívají, že „služba“, kterou má poskytovat třetí strana na žádost uživatele (což může být jiný subjekt než subjekt údajů), není v návrhu definována. Je tedy možné, že by takové „služby“ mohly vést k závažnému zásahu do práv a svobod fyzických osob nebo jinak mít významný dopad na dotčené osoby.

54. EDPB a EIOÚ tudíž rovněž doporučují zahrnout do návrhu jasná omezení týkající se používání osobních údajů vytvářených používáním výrobku nebo služby jakýmkoli jiným subjektem než subjektem údajů (buď jako „uživatel“, „držitel dat“ nebo „třetí strana“), zejména je-li pravděpodobné, že dotčená data umožní vyvodit přesné závěry týkající se jejich soukromého života, nebo pokud by jinak znamenaly vysoká rizika pro práva a svobody dotčených fyzických osob.

55. EIOÚ a EDPB zejména doporučují zavést omezení týkající se používání osobních údajů vytvářených používáním výrobku nebo souvisejících služeb pro účely přímého marketingu nebo reklamy, sledování zaměstnanců, úvěrového hodnocení nebo určení způsobilosti ke zdravotnímu pojištění, výpočtu nebo úpravy pojistného. Tímto doporučením nejsou dotčena žádná další omezení, která mohou být vhodná, například k ochraně zranitelných osob, zejména nezletilých, nebo z důvodu zvláště citlivé povahy

[39] Viz také pokyny EDPB ke zpracování osobních údajů v souvislosti s propojenými vozidly a aplikacemi souvisejícími s mobilitou, verze 2.0, přijaté dne 9. března 2021, bod 15.
[40] Jak je uvedeno ve 34. bodě odůvodnění, odkazujícím na tzv. „temné vzorce“.

určitých kategorií dat (např. dat týkajících se použití zdravotnického prostředku) a ochrany poskytované právními předpisy Unie o ochraně údajů.

56. EDPB a EIOÚ navíc jako obecnou zásadu připomínají, že zásada minimalizace dat se vztahuje i na třetí stranu jako správce, a že pokud je to možné, použijí se techniky anonymizace. Dodržování zásady minimalizace dat je obzvláště důležité v případě dat, která mohou odhalit intimní aspekty soukromého života fyzické osoby[41].

3.6 Povinnosti držitelů dat, kteří mají právní povinnost zpřístupnit data, a smluvní podmínky týkající se přístupu k datům a jejich využívání mezi podniky (kapitoly III a IV návrhu)

57. Kapitola III se zabývá podmínkami, včetně odměny, za kterou jsou data zpřístupněna v případech, kdy je držitel dat povinen zpřístupnit data příjemci dat podle kapitoly II nebo podle jiných právních předpisů Unie nebo členských států.

58. V tomto ohledu článek 8 návrhu nepředpokládá žádnou úlohu subjektu údajů ani odkaz na něj, neboť podmínky sdílení dat musí být stanoveny v dohodě mezi držitelem dat a příjemcem dat. V případech, kdy je uživatelem jiný subjekt než subjekt údajů, není tento subjekt vlastně součástí smlouvy podle návrhu. To by mohlo vážně ohrozit účinnost práv na ochranu osobních údajů. Další rizika v této souvislosti mohou pramenit ze zprostředkovatelských služeb a zprostředkování dat, které mohly data, jež mohla být původně považována za neosobní, spojovat s konkrétními subjekty údajů[42].

59. EDPB a EIOÚ v každém případě zdůrazňují, že právo na ochranu osobních údajů zakotvené v čl. 16 odst. 1 SFEU a v článku 8 Listiny jako právo související s každou fyzickou osobou je nezcizitelné a nelze se ho vzdát žádnou dohodou mezi držitelem dat a příjemcem dat[43].

60. Podle čl. 8 odst. 3 návrhu nerozlišuje držitel dat mezi „srovnatelnými kategoriemi příjemců dat“ a podle čl. 8 odst. 4 návrhu nemůže držitel dat zpřístupnit data výhradně příjemci dat. Tyto povinnosti by však neměly narušit právo subjektů údajů na informační sebeurčení, podle něhož jsou oprávněny rozlišovat mezi příjemci svých osobních údajů (zejména pokud souhlasí se zpracováním, například v případě, že se použijí podmínky čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, nebo zpracování závisí na souhlasu podle článku 6 GDPR). EDPB a EIOÚ proto požadují formulaci, která účinně posílí dodržování GDPR držiteli dat a příjemci dat. EDPB a EIOÚ zejména doporučují, aby bylo do samotného textu článku 8 zahrnuto upřesnění uvedené ve 41. bodě odůvodnění, podle něhož těmito povinnostmi není dotčeno GDPR.

61. Podle článku 9 návrhu musí být jakákoli odměna, kterou držitel dat požaduje od třetích stran, přiměřená a v případě malých a středních podniků nesmí přesáhnout náklady vynaložené na zpřístupnění dat, pokud odvětvové právní předpisy nestanoví jinak.

---

[41] Viz prohlášení EDPB k balíčku digitálních služeb a strategii pro data, přijaté dne 18. listopadu 2021, v němž se zdůrazňuje *„důležitost dodržování povinnosti záměrné a standardní ochrany osobních údajů, která je obzvláště důležitá v souvislosti s „propojenými předměty“ (např. internet věcí a internet těl), a to z důvodu významných rizik týkajících se základních práv a svobod dotčených osob“*.

[42] Čím více neosobních údajů je spojeno s dalšími dostupnými informacemi, tím více roste riziko opětovné identifikace subjektů údajů. Viz společné stanovisko 03/2021 EDPB a EIOÚ k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské správě dat (akt o správě dat), s. 16.

[43] Viz prohlášení EDPB k balíčku digitálních služeb a strategii pro data přijaté dne 18. listopadu 2021, s. 6.

62. Pokud jde o článek 9 návrhu o odměně za zpřístupnění dat, EDPB a EIOÚ důrazně doporučují upustit od jakékoli nejednoznačnosti v souvislosti s peněžními transakcemi spojenými se sdílením osobních údajů. Podle 42. bodu odůvodnění návrhu by právo požadovat odměnu za zpřístupnění dat třetím stranám *„nemělo být chápáno jako platba za samotná data, ale v případě mikropodniků, malých a středních podniků jako náhrada za vzniklé náklady a investice nezbytné pro zpřístupnění dat“*. Toto tvrzení ve spojení s 46. bodem odůvodnění však zřejmě naznačuje, že v případě sdílení dat mezi velkými společnostmi nebo v případě, kdy je držitelem dat malý nebo střední podnik a příjemcem dat je velká společnost, lze naopak právo držitele dat stanovit „přiměřenou odměnu“, kterou mají hradit třetí strany, považovat za pobídku ke zpeněžení osobních údajů.

63. V tomto ohledu EDPB a EIOÚ opakují, že ochrana osobních údajů je základním právem zaručeným článkem 8 Listiny a osobní údaje nelze považovat za obchodovatelnou komoditu.

64. V případech, kdy se strany neshodnou na podmínkách zpřístupnění dat, návrh předpokládá alternativní způsoby řešení sporů, které mohou vzniknout mezi držiteli dat a příjemci dat. Podle článku 10 návrhu mohou tyto strany požádat o pomoc orgány pro řešení sporů certifikované členskými státy. Jsou-li však osobní údaje zpřístupněny třetím stranám na žádost uživatelů, **kteří nejsou subjekty údajů**, byly by tyto subjekty zcela vyloučeny z účasti na řízeních o řešení sporů týkajících se sdílení jejich osobních údajů mezi držitelem dat a příjemcem dat. Kromě toho by vzhledem ke složitým interakcím a překrývání mezi právy subjektu údajů podle GDPR a právy a povinnostmi stanovenými v návrhu mělo být zohledněno, že rozhodnutí stran postoupit spor orgánu pro řešení sporů může zasahovat do práva subjektu údajů podat stížnost dozorovému úřadu.

65. EDPB a EIOÚ obecně důrazně doporučují jasně uvést, že řešení sporů podle článku 10 nesmí zasahovat do práv subjektu údajů a povinností zpracovatelů správců stanovených v GDPR. Kromě toho musí být odstavce 5 a 9 článku 10 změněny tak, aby zohledňovaly skutečnost, že subjektům údajů nesmí být bráněno v jejich právu domáhat se nápravy u dozorového úřadu.

66. Návrh rovněž vybízí držitele dat, aby uplatňoval vhodná technická ochranná opatření, včetně inteligentních smluv, s cílem zabránit neoprávněnému přístupu k datům a zajistit dodržování práv a povinností vyplývajících z návrhu, jakož i dohodnutých smluvních podmínek pro zpřístupňování dat (článek 11). V tomto ohledu by mělo být vyjasněno, jak mohou inteligentní smlouvy představovat prostředek, který poskytne držitelům dat a příjemcům dat odpovídající záruky, že předávaná data jsou chráněna před neoprávněným zpřístupněním nebo přístupem a že jsou splněny dohodnuté smluvní podmínky pro sdílení těchto dat. Aby byl zajištěn soulad s článkem 32 GDPR, EIOÚ a EDPB zdůrazňují, že pokud jde o osobní údaje, musí čl. 11 odst. 1 obsahovat odkaz na povinnost zavést vhodná technická a organizační opatření, aby byla zajištěna úroveň bezpečnosti odpovídající riziku zpracování osobních údajů.

67. V souvislosti s čl. 11 odst. 2 doporučují EDPB a EIOÚ jasně uvést, že pokud jde o osobní údaje, nemůže oprávnění držitele dat ke sdílení dat nahradit požadavek vhodného právního základu podle GDPR, nebo případně upřesnit, že toto oprávnění se použije v případě zpracování neosobních údajů. Kromě toho je třeba změnit stejný odstavec tak, aby bylo stanoveno, že jakýmkoli pokynem držitele dat nebo uživatele (který nemusí být nutně subjektem údajů) ke zničení dat zpřístupněných příjemcům dat a jejich kopií nesmí být dotčeno právo subjektu údajů na omezení zpracování podle článku 18 GDPR.

68. V souvislosti s výjimkami uvedenými v čl. 11 odst. 3 by měl návrh vyjasnit, jak a kým lze situace popsané v písmenech a) a b) považovat za uplatnitelné. Kromě toho musí tyto výjimky zohledňovat

nejen újmu a zájmy držitele dat, ale také, a především, újmu způsobenou subjektům údajů, jakož i jejich práva a zájmy, pokud jde o jejich práva na soukromí a ochranu osobních údajů. EDPB a EIOÚ proto doporučují doplnit do článku 11 nový odstavec, který výslovně stanoví, že odst. 2 písm. b) se použije v případě možné újmy subjektům údajů nebo poškození jejich práv a zájmů.

69. Konečně, odkaz v čl. 12 odst. 1 na povinnost držitele dat podle článku 5 návrhu zpřístupnit data na žádost uživatele naznačuje, že pokud jde o osobní údaje, a navzdory tomu, co je uvedeno ve 24. bodě odůvodnění, kdy je uživatelem jiný subjekt než subjekt údajů[44], by návrh mohl být vykládán tak, že vytváří právní základ podle čl. 6 odst. 1 písm. c) GDPR pro sdílení osobních údajů. Proto by měly být doplněny vhodné, konkrétní a účinné záruky ochrany práv a zájmů subjektů údajů v souvislosti s osobními údaji, zejména v případech, kdy uživatel není subjektem údajů. Vzhledem ke složitým interakcím a překryvům mezi právy subjektu údajů podle GDPR a právy a povinnostmi stanovenými v návrhu by proto měl být čl. 12 odst. 2 návrhu změněn tak, aby upřesňoval, že jakákoli smluvní podmínka v dohodě o sdílení dat mezi držiteli dat a příjemci dat, která v neprospěch subjektů údajů narušuje uplatňování jejich práv na soukromí a ochranu osobních údajů, odchyluje se od nich nebo mění jejich účinek, není pro tuto stranu závazná.

70. Ohledně kapitoly IV článku 13 návrhu EDPB a EIOÚ zdůrazňují, že podle návrhu *„smluvní podmínka je nepřiměřená, pokud je takové povahy, že její použití se podstatně odchyluje od poctivých obchodních zvyklostí v oblasti přístupu k datům a jejich využívání nebo je v rozporu se zásadami dobré víry a poctivého jednání“*. Podobně jako je uvedeno výše, z hlediska souladu definic s GDPR není toto ustanovení dostatečně jasné vzhledem ke skutečnosti, že pojem osobní údaje, neosobní údaje nebo smíšené soubory dat není v celém textu jasný.

71. Přístup k datům a jejich použití představují zpracování osobních údajů podle čl. 4 odst. 2 GDPR. Pokud jsou tedy do zpracování zahrnuty osobní údaje, použijí se povinnosti stanovené GDPR pro správce a zpracovatele. Totéž platí pro případy, kdy se jedná o smíšené soubory dat (tj. osobní i neosobní údaje).

72. Za tímto účelem EDPB a EIOÚ naléhavě vyzývají spolunormotvůrce, aby v návrhu vyjasnili příslušné požadavky a povinnosti správců a zpracovatelů, pokud jsou osobní údaje zpracovány způsobem uvedeným v tomto stanovisku[45].

3.7 Přístup k datům a jejich používání subjekty veřejného sektoru a orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie (kapitola V)

73. Pokud jde o „zpřístupnění dat“ subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie (dále jen „subjekty veřejného sektoru“) na základě „výjimečné potřeby“ (kapitola V návrhu), EDPB a EIOÚ mají vážné obavy ohledně **zákonnosti, nezbytnosti a přiměřenosti** povinnosti zpřístupnit data subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie.

---

[44] Zdá se, že když 5. bod odůvodnění návrhu uvádí, že tento návrh „by neměl být vykládán tak, že uznává nebo vytváří **právní základ** pro držení dat, přístup k nim nebo **jejich zpracovávání** držitelem dat…“, je v rozporu s článkem 5 návrhu, který stanoví povinnost držitele dat zpřístupnit data na žádost uživatele, neboť podle definice podle čl. 4 odst. 2 GDPR zahrnuje „zpracování“ osobních údajů jakoukoli operaci nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, včetně „zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění…“. Týká-li se však 5. bod odůvodnění zpracování dat držitelem dat pro jeho vlastní účely, mělo by to být vyjasněno.

[45] Viz zejména body 39 a 67 tohoto stanoviska. Viz rovněž body 43, 45, 46 a 51 tohoto stanoviska.

74. Článek 14 návrhu stanoví, že držitel dat (výjimka určená pro malé a střední podniky) na požádání zpřístupní data subjektu veřejného sektoru nebo orgánu, instituci nebo jinému subjektu Unie, **který prokáže výjimečnou potřebu použít požadovaná data.** Návrh neodkazuje na legislativní opatření, která mají být přijata s cílem poskytnout právní základ pro tuto povinnost. EDPB a EIOÚ konstatují, že čl. 1 odst. 2 písm. d) návrhu odkazuje na úkol vykonávaný ve veřejném zájmu[46]. Ve stejném duchu odkazuje čl. 15 písm. c) návrhu na úkol vykonávaný ve veřejném zájmu, *„který byl výslovně stanoven zákonem"*. Z toho vyplývá, že pro zpracování prováděné příslušným subjektem veřejného sektoru, orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie návrh předpokládá jako zákonný základ čl. 6 odst. 1 písm. c) GDPR. EDPB a EIOÚ však konstatují, že ani příslušné úkoly veřejného zájmu, ani subjekty veřejného sektoru, orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které byly pověřeny těmito úkoly veřejného zájmu, nebyly v návrhu jasně určeny. Namísto toho návrh stanoví řadu podmínek, které by vedly ke vzniku právní povinnosti držitele dat poskytnout osobní údaje.

75. V čl. 17 odst. 1 písm. d) návrhu je stanoveno, že v případě žádosti o data podle čl. 14 odst. 1 subjekt veřejného sektoru nebo orgán, instituce či jiný subjekt Unie uvede v žádosti **právní základ pro žádost o data.** V zájmu právní jistoty se EDPB a EIOÚ domnívají, že čl. 17 odst. 1 písm. d) by měl upřesnit, že v žádosti musí být jasně uvedeno právní ustanovení, které výslovně svěřuje úkol veřejného zájmu subjektu veřejného sektoru, orgánu, instituci nebo jinému subjektu Unie, který žádost podává.

76. Článek 15 návrhu uvádí tři možné alternativní scénáře, u nichž se má za to, že existuje výjimečná potřeba použít data. Pokud jde o případy čl. 15 písm. a) a b) návrhu, EDPB a EIOÚ se domnívají, že by měl být výslovně zahrnut požadavek *„výslovně stanoven zákonem"*, neboť jakékoli omezení práva na osobní údaje musí být *„stanoveno zákonem"* (čl. 52 odst. 1 Listiny, jak potvrzuje konsolidovaná judikatura Soudního dvora EU).

77. Omezení musí být založena na právním základu, který je přiměřeně **přístupný a předvídatelný** a je formulován s **dostatečnou přesností, aby jednotlivci mohli porozumět jeho oblasti působnosti**. V souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti musí právní základ rovněž vymezit **oblast působnosti a způsob** výkonu pravomoci příslušnými orgány a musí být doprovázen **dostatečnými zárukami** na ochranu fyzických osob před svévolnými zásahy[47].

78. V tomto ohledu EDPB a EIOÚ v první řadě poznamenávají, že **okolnosti** odůvodňující přístup nejsou přesně specifikovány. Návrh odkazuje na „**výjimečnou potřebu**", která by odůvodňovala žádost o data týkající se „**krizové situace**" (která je široce definována[48]). EDPB a EIOÚ konstatují, že 57. bod odůvodnění upřesňuje, že existence krizové situace se určuje v souladu s příslušnými postupy v členských státech nebo příslušných mezinárodních organizacích. EDPB a EIOÚ doporučují zahrnout toto důležité upřesnění do normativní části návrhu. Kromě toho EDPB a EIOÚ považují za **nezbytné, aby normotvůrce mnohem přísněji definoval hypotézy krizové situace nebo výjimečné potřeby**. Definice „krizové situace" obsažená v čl. 2 odst. 10 návrhu by proto měla být změněna tak, aby jasněji vymezila typy situací, které by představovaly krizovou situaci.

---

[46] Viz také 5. bod odůvodnění návrhu.

[47] Viz mimo jiné SDEU, C-175/20, *„SS" SIA v. Valsts ieņēmumu dienests*, ECLI:EU:C:2022:124, bod 83.

[48] V čl. 2 odst. 10 je „krizová situace" definována jako *„výjimečná situace, která negativně ovlivňuje obyvatelstvo Unie, členského státu nebo jeho části a kdy hrozí závažné a trvalé následky pro životní podmínky nebo hospodářskou stabilitu, nebo podstatné znehodnocení hospodářských aktiv v Unii nebo příslušném členském státě (příslušných členských státech)"*.

79. Scénář podle čl. 15 písm. c) návrhu ve skutečnosti představuje dva velmi odlišné případy použití: první, kdy by byl přístup k datům poskytnut za účelem naplnění veřejného zájmu, a druhý, kdy by byl přístup k datům poskytnut za účelem snížení administrativní zátěže. Pokud jde o první případ použití, zmínka, že nedostatek dostupných dat brání subjektu veřejného sektoru v plnění konkrétního úkolu ve veřejném zájmu, je **obzvláště problematická** s ohledem na požadavek „kvality právní úpravy" (včetně předvídatelnosti) stanovující zásahy do základních práv. U druhého případu použití **může pouhé snížení administrativní zátěže stěží převážit nad dopadem na základní práva a svobody dotčených osob.** Zároveň by nesplňoval požadavek nezbytnosti zásahu do základních práv a svobod. V tomto ohledu EDPB a EIOÚ prosazují zejména jasnější vymezení okolností, za nichž lze žádost podat.

80. EDPB a EIOÚ konstatují, že **kategorie osobních údajů**, k nimž mají mít přístup subjekty veřejného sektoru, nejsou dostatečně specifikovány[49]. Povinnost poskytovat data by se však mohla vztahovat i na osobní údaje ze zařízení tvořících internet věcí[50] a internet těl. Tyto informace by se mohly týkat zvláštních kategorií osobních údajů a jiných citlivých dat, jako je lokalizace, která by umožnila vyvodit intimní závěry o životě subjektu údajů.

81. EDPB a EIOÚ rovněž konstatují, že **záruky pro subjekty údajů** nejsou v návrhu dostatečně uvedeny. Konkrétně čl. 17 odst. 2 písm. c) návrhu (který se týká **obsahu žádostí** orgánu veřejné moci o data) odkazuje na dodržování legitimních cílů držitele dat, nikoli však na rizika pro práva a svobody *subjektu údajů*. Podle čl. 19 odst. 1 písm. b) návrhu subjekt veřejného sektoru, *který obdržel data*, zavede technická a organizační opatření zaručující práva a svobody subjektů údajů. V tomto ohledu EDPB a EIOÚ zdůrazňují, že výše uvedená opatření se přijímají především v *okamžiku shromažďování* dat, a nikoli po jejich předání.

82. Ustanovení čl. 17 odst. 2 písm. d) návrhu upřesňuje, že žádost se, pokud možno, týká *neosobních* údajů. Tuto záruku doprovází ustanovení podle čl. 18 odst. 5, podle něhož v případě, že vyhovění žádosti vyžaduje zpřístupnění osobních údajů, vynaloží držitel dat přiměřené úsilí k pseudonymizaci dat, lze-li žádosti vyhovět pseudonymizovanými daty. EDPB a EIOÚ se domnívají, že čl. 18 odst. 5 by měl být změněn tak, aby od držitele dat vyžadoval pseudonymizaci dat, nikoli pouze „vynaložení přiměřeného úsilí". EDPB a EIOÚ proto vyzývají spolunormotvůrce, aby odstranil odkaz na „vynaložení přiměřeného úsilí", neboť se zdá, že tento odkaz omezuje povinnost držitele dat, a připomínají, že pseudonymizace zmírňuje rizika pro subjekty údajů tím, že snižuje množství zpracovávaných osobních údajů a dopad konečného porušení zabezpečení dat. Kromě toho EDPB a EIOÚ doporučují spolunormotvůrci, aby vzal v úvahu, že může být nutné, aby držitel dat zavedl další vhodné záruky podle GDPR, zejména vhodná technická a organizační opatření zajišťující minimalizaci, integritu a důvěrnost osobních údajů.

83. Obecněji řečeno, EDPB a EIOÚ podotýkají, že subjekt veřejného sektoru má při vyžádání dat podle návrhu **široký prostor pro uvážení**, neboť je to jeho žádost (a nikoli samotný návrh), co mimo jiné určuje: jaké údaje jsou požadovány (čl. 17 odst. 1 písm. a)); „výjimečnou potřebu" (písmeno b)), která se pouze v případě krizové situace určuje podle zavedených postupů; účel žádosti, jakož i zamýšlené použití a dobu trvání „použití" (písmeno c)).

---

[49] 56. bod odůvodnění odkazuje na „data, která má podnik v držení".
[50] 14. bod odůvodnění.

84. EDPB a EIOÚ se domnívají, že návrh by měl **jasněji definovat oblast působnosti a způsob výkonu pravomoci subjektu veřejného sektoru** chránit fyzické osoby před svévolnými zásahy[51]. EDPB a EDPS zejména připomínají, že v souladu s judikaturou SDEU[52] musí právní předpisy poskytující právní základ pro předmětná opatření stanovit jednoznačná a přesná pravidla upravující **oblast působnosti a použití** dotyčného opatření a ukládající **minimální záruky**, aby osoby, jejichž osobní údaje jsou dotčeny, měly **dostatečnou jistotu**, že údaje budou účinně chráněny před rizikem zneužití. Tato právní úprava musí zejména vymezit okolnosti a podmínky, za nichž může být přijato opatření týkající se zpracovávání takových údajů, čímž zaručí, že se zásah omezí na to, co je nezbytně nutné. Potřeba takových záruk je o to větší, pokud jde o ochranu zvláštních kategorií osobních údajů.

85. Kromě toho EDPB a EIOÚ upozorňují, že podle čl. 17 odst. 3 návrhu subjekty veřejného sektoru **nezpřístupní data pro opakované použití ve smyslu směrnice (EU) 2019/1024**. Článek 17 odst. 4 by však umožňoval výměnu dat mezi subjekty veřejného sektoru při plnění úkolů uvedených v článku 15 nebo sdílení dat s třetími stranami v případě externího zajišťování „technických kontrol nebo jiných funkcí“ subjekty veřejného sektoru. Vzhledem k široké oblasti působnosti článku 15 není omezení opakovaného použití údajů, včetně osobních údajů, definováno dostatečně úzce. Kromě toho 65. bod odůvodnění návrhu upřesňuje, že *„data zpřístupněná subjektům veřejného sektoru a orgánům, institucím a jiným subjektům Unie na základě výjimečné potřeby by měla být použita pouze pro účel, pro který byla vyžádána, pokud držitel dat, který data zpřístupnil, výslovně nesouhlasil s tím, aby data byla použita k jiným účelům*“. EDPB a EIOÚ připomínají, že pokud se žádost týká osobních údajů, jakékoli zpracování pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny, by se bez ohledu na vyjádření souhlasu držitele dat řídilo čl. 6 odst. 4 GDPR a/nebo článkem 6 EUDPR. EDPB a EIOÚ proto doporučují uvedená ustanovení odpovídajícím způsobem změnit.

86. **Článek 21** návrhu by umožnil další předávání dat subjekty veřejného sektoru **fyzickým nebo právnickým osobám za účelem provádění výzkumu souvisejícího s účelem, pro který byla data vyžádána**. EDPB a EIOÚ připomínají potřebu **vhodných záruk** s ohledem na potenciálně citlivou povahu dotčených dat v souladu s článkem 89 GDPR a článkem 13 EUDPR.

87. EDPB a EIOÚ rovněž připomínají, jak je uvedeno v prohlášení EDPB k balíčku digitálních služeb a strategii pro data, že *„zvláštní pozornost by měla být věnována zárukám týkajícím se zpracování údajů pro účely vědeckého výzkumu, které zajišťují zákonnou, odpovědnou a etickou správu údajů, jako jsou **požadavky na prověřování** výzkumných pracovníků, kteří budou mít přístup k velkému množství potenciálně citlivých osobních údajů*“[53]. EDPB a EIOÚ doporučují začlenit tyto požadavky do návrhu.

88. Pokud jde o článek 18 návrhu, EDPB a EIOÚ se domnívají, že by měl být upřesněn odkaz na „odvětvové právní předpisy“ (vymezující konkrétní potřeby týkající se dostupnosti dat podle čl. 18 odst. 2). Zvláštní poznámka se týká čl. 18 odst. 6, který stanoví příslušnost orgánu uvedeného v článku 31 mimo jiné v případě napadení vyřízení žádosti. Vzhledem k tomu, že žádajícím orgánem může být orgán, instituce

---

[51] V tomto ohledu viz pokyny EIOÚ k posuzování přiměřenosti opatření, která omezují základní práva na soukromí a ochranu osobních údajů (Guidelines on assessing the proportionality of measures that limit the fundamental rights to privacy and to the protection of personal data), 19. prosince 2019, které odkazují mimo jiné na tyto záruky: oznámení dotčené osobě, ustanovení o uchovávání údajů v Evropské unii a ustanovení o nevratném zničení údajů na konci doby uchovávání. Viz rovněž SDEU, C-175/20, *„SS“ SIA v. Valsts ieņēmumu dienests*, ECLI:EU:C:2022:124, bod 64, ale rovněž body 83 a 84.

[52] Viz SDEU, C-623/17, *Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs*, ECLI:EU:C:2020:790, bod 68.

[53] Prohlášení EDPB k balíčku digitálních služeb a strategii pro data, přijaté dne 18. listopadu 2021, s. 7.

nebo jiný subjekt EU, měl by článek 31 zahrnovat EIOÚ a odkaz na nařízení (EU) 2018/1725. V tomto ustanovení by měl být rovněž uveden odkaz na oznámení žádosti subjektu údajů a na možnost subjektu údajů (nejen držitele dat) napadnout žádost, jakož i na jeho právo na účinné soudní opravné prostředky proti žádosti.

89. V souvislosti s článkem 19 návrhu EDPB a EIOÚ podotýkají, že široká definice účelů rovněž oslabuje záruku podle čl. 19 odst. 1 písm. a). Kromě toho by měla být od samého počátku jasně vymezena doba uchovávání dat použitelná v závislosti na účelu zpracování dat.

90. V čl. 16 odst. 2 návrhu je uvedeno, že „subjekty veřejného sektoru ani orgány, instituce a jiné subjekty Unie *nevykonávají* práva podle této kapitoly *za účelem provádění* činností souvisejících s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním trestných činů nebo správních deliktů nebo výkonem trestních sankcí nebo v rámci celní či daňové správy. Touto kapitolou *nejsou dotčeny* platné právní předpisy Unie a členských států v oblasti prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo správních deliktů nebo výkonu trestních nebo správních sankcí nebo v oblasti celní či daňové správy“ (zdůraznění doplněno).

91. Jako předběžnou poznámku EDPB a EIOÚ uvádějí, že ustanovení čl. 16 odst. 2 není v souladu s čl. 1 odst. 4, který upřesňuje, že návrh se ve všech svých ustanoveních nedotýká řady činností zpracování dat a pravomocí, které se částečně liší od činností uvedených v čl. 16 odst. 2. EDPB a EIOÚ navíc konstatují, že 60. bod odůvodnění návrhu již potvrzuje, že subjekty veřejného sektoru a orgány, instituce a jiné subjekty Unie by se měly při plnění svých úkolů v oblasti prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů a správních deliktů, výkonu trestních a správních sankcí, jakož i sběru dat pro daňové nebo celní účely *spolehnout na své pravomoci podle odvětvových právních předpisů*.

92. Vzhledem ke zvláštní povaze a poslání subjektů veřejného sektoru a orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, které tyto úkoly veřejného zájmu plní, se však EDPB a EIOÚ domnívají, že tyto subjekty by měly být jako takové z oblasti působnosti kapitoly V vyloučeny. EDPB a EIOÚ se totiž domnívají, že tyto subjekty by měly mít *pouze* možnost uložit držitelům dat povinnost zpřístupnit data v souladu s pravomocemi stanovenými výhradně odvětvovými právními předpisy. Kromě toho, zejména pokud jde o orgány, instituce a jiné subjekty Unie, EDPB a EIOÚ doporučují určit v normativní části návrhu výslovně subjekty, které by mohly požadovat data v souladu s kapitolou V, a to s náležitým ohledem na jejich pravomoci stanovené v jejich zřizovacích aktech.

93. Těmito doporučeními není dotčena potřeba dostatečně upřesnit příliš širokou definici „krizové situace“ v čl. 2 odst. 10, která by odůvodňovala výkon práva na přístup k datům.

3.8 Záruky pro neosobní údaje v mezinárodním kontextu (kapitola VII návrhu)

94. EDPB a EIOÚ vítají ustanovení návrhu týkající se přístupu k datům, která jsou omezena pouze na neosobní údaje a podle všeho odrážejí ustanovení článku 48 GDPR. EDPB a EIOÚ konstatují, že článek 27 se v podstatě týká především žádostí o přístup, a nikoli předávání. Pojem „předávání“ má podle GDPR zvláštní význam, který s sebou nese povinnosti k jejich vymezení. Aby nedošlo k záměně v souvislosti s neosobními údaji, EDPB a EIOÚ navrhují odkazovat pouze na přístup a odstranit z tohoto článku pojem předávání.

95. Kromě toho by bylo užitečné vyjasnit vzájemné působení mezi čl. 27 odst. 1, 2 a 3 návrhu. EDPB a EIOÚ vítají prohlášení v čl. 27 odst. 1, které se vztahuje na jakékoli riziko vládního přístupu k neosobním

údajům, které by vedlo k rozporu s právem Unie nebo vnitrostátním právem příslušného členského státu. Konečné znění ustanovení *„aniž je dotčen odstavec 2 nebo 3“* by však mělo být revidováno, aby bylo jasné, že i v případě, že není podána žádná žádost, musí být opatření stanovená v odstavci 1 zavedena v každém případě, tj. bez ohledu na jakoukoli žádost o přístup k datům ze strany třetí země. Vzhledem k tomu, že informace týkající se žádosti nejsou vždy k dispozici, je důležité zavést opatření, aby se takové možnosti přístupu zabránilo. EDPB a EIOÚ rovněž zpochybňují, zda slovo „přiměřená“ v odstavci 1 nesnižuje dopad opatření. EDPB a EIOÚ by navrhli vypustit slovo „přiměřená“, aby byla zajištěna účinnost takových opatření, nebo jej nahradit přesvědčivějším výrazem, jako je „nezbytná“.

96. EDPB a EIOÚ kromě toho poznamenávají, že podle čl. 27 odst. 3 návrhu mohou poskytovatelé služeb zpracování dat, kteří obdrží rozhodnutí soudu nebo správního orgánu třetí země o předání nebo zpřístupnění neosobních údajů uchovávaných v Unii, požádat o stanovisko příslušné orgány nebo subjekty podle návrhu s cílem určit, zda jsou splněny příslušné podmínky přístupu. EDPB a EIOÚ vítají toto ustanovení, které v konkrétních případech vyžaduje konzultaci s příslušným orgánem. Důsledky stanoviska příslušného orgánu však nejsou v tomto ustanovení upřesněny. EDPB a EIOÚ proto navrhují doplnit, že *„pokud stanovisko příslušných orgánů dospěje k závěru, že podmínky nejsou splněny, zejména proto, že se rozhodnutí týká obchodně citlivých dat nebo ovlivňuje zájmy Unie nebo jejích členských států v záležitostech národní bezpečnosti nebo obrany, příjemce přístup k datům neposkytne“*.

3.9 Provádění a vymáhání (kapitola IX návrhu)

97. Jako obecnou připomínku k ustanovením o správě tohoto nařízení by EDPB a EIOÚ chtěli zdůraznit rizika, která představuje návrh, který neharmonizuje dohled nad uplatňováním tohoto nařízení mezi členskými státy, nestanoví evropský mechanismus jednotnosti, který by mohl zajistit jednotné uplatňování tohoto nařízení v rámci vnitřního trhu, ani nestanoví harmonizované sankce, čímž hrozí riziko, že se bude jednat o jev nazývaný „forum shopping“.

98. Podle článku 31 návrhu každý členský stát určí jeden či několik příslušných orgánů odpovědných za uplatňování a prosazování aktu o datech a členské státy mohou zřídit jeden nebo několik nových orgánů nebo využít stávající orgány. EDPB a EIOÚ zdůrazňují riziko provozních obtíží, které by mohly vyplynout z určení více než jednoho příslušného orgánu odpovědného za uplatňování a vymáhání tohoto nařízení. EDPB a EIOÚ mají vážné obavy, že tato navržená struktura správy povede ke složitosti a nejasnostem jak pro organizace, tak pro subjekty údajů, k rozdílům v regulačních přístupech v rámci Unie, a ovlivní tak soudržnost z hlediska sledování a vymáhání.

99. Z hlediska odvětvových orgánů je ustanovení čl. 31 odst. 2 písm. b) poměrně vágní a neposkytuje dostatečné vodítko, pokud jde o rozdělení odpovědnosti mezi příslušné orgány, úřady pro ochranu údajů a odvětvové orgány v souvislosti s prováděním návrhu, čímž vzniká riziko překrývání a kompetenčního sporu. Například přesná úloha vnitrostátních orgánů odpovědných za vymáhání ochrany spotřebitele (zmíněné v 82. bodě odůvodnění a článcích 36 a 37 tohoto nařízení) není v kapitole IX návrhu definována. Pravomoci a úkoly jednotlivých příslušných orgánů by měly být jasně vymezeny, zejména pokud jde o vymáhání jednotlivých ustanovení návrhu. EDPB a EIOÚ například doporučují, aby spolunormotvůrci určili, který orgán bude odpovědný za uplatňování a vymáhání kapitoly IV návrhu o nepřiměřených smluvních podmínkách týkajících se přístupu k datům a jejich používání mezi podniky. Kromě toho by mělo být vyjasněno a upřesněno vzájemné působení mezi modelem správy podle návrhu a modely stanovenými odvětvovými právními předpisy

(např. s příslušnými orgány zřízenými nařízením o prostoru pro zdravotní data), aby byla zajištěna právní jistota a předešlo se nejasnostem.

100. EDPB a EIOÚ vítají určení dozorových úřadů pro ochranu údajů jako příslušných orgánů odpovědných za sledování uplatňování návrhu, pokud jde o ochranu osobních údajů (čl. 31 odst. 2 písm. a)). Toto určení je důležité, aby se zabránilo nesouladu a možnému rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení a nařízení GDPR a aby bylo zachováno základní právo na ochranu osobních údajů stanovené v článku 16 SFEU a článku 8 Listiny. Pravomocí dozorových úřadů však není *„dotčen odstavec 1“*. Není jasné, jak by takové ustanovení mohlo ovlivnit pravomoci dozorových úřadů pro ochranu údajů a odvětvových orgánů. EDPB a EIOÚ proto vyzývají spolunormotvůrce, aby toto ustanovení změnil tak, aby byla odstraněna jakákoli nejednoznačnost.

101. Kromě toho není jasné, jak se čl. 31 odst. 1 vzájemně ovlivňuje s čl. 31 odst. 4 návrhu. Návrh poskytuje mnoho scénářů, které nejsou jasné. EDPB a EIOÚ se domnívají, že návrh v současné podobě by mohl vést ke kompetenčním sporům, složitosti pro organizace a subjekty údajů, jakož i k roztříštěnému dohledu mezi členskými státy. V zájmu jasnosti proto EDPB a EIOÚ doporučují slova *„aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku“* vypustit (čl. 31 odst. 2). EDPB a EIOÚ rovněž důrazně doporučují spolunormotvůrcům, aby objasnili čl. 31 odst. 1 a 4 a stanovili jasná ustanovení o určení příslušných orgánů, orgánů pro ochranu údajů, odvětvových a koordinačních orgánů, rozdělení odpovědnosti mezi tyto orgány a mechanismu spolupráce. EDPB a EIOÚ zejména upozorňují na to, že v návrhu nejsou stanoveny pravomoci a úkoly koordinačního příslušného orgánu, a doporučují, aby to spolunormotvůrce napravil.

102. Ustanovení čl. 31 odst. 3 návrhu stanoví povinnost členských států zajistit, aby příslušné úkoly a pravomoci příslušných orgánů určených podle odstavce 1 uvedeného článku byly jasně vymezeny. EDPB a EIOÚ konstatují, že mnohé z těchto pravomocí a úkolů jsou podobné těm, které jsou svěřeny dozorovým úřadům pro ochranu údajů podle článku 58 GDPR. EDPB a EIOÚ se nicméně domnívají, že čl. 31 odst. 3 návrhu neharmonizuje úkoly a pravomoci příslušných orgánů mezi členskými státy a vzájemné působení mezi tímto ustanovením a GDPR není jasné. Dále není jasné, jak tyto úkoly a pravomoci uvedené v čl. 31 odst. 3 návrhu ovlivní úkoly a pravomoci vykonávané dozorovými úřady pro ochranu údajů při sledování uplatňování tohoto nařízení, pokud jde o ochranu osobních údajů. Z čl. 31 odst. 2 písm. a) lze vyvodit, že úkoly a pravomoci dozorových úřadů pro ochranu údajů jsou úkoly a pravomoci stanovené v kapitolách VI a VII GDPR. Není však jasné, zda mají být těmto orgánům návrhem svěřeny nové úkoly a pravomoci, a pokud ano, jak se budou tyto úkoly a pravomoci vzájemně ovlivňovat s úkoly a pravomocemi svěřenými dozorovým úřadům pro ochranu údajů podle GDPR. V zájmu jasnosti a jednotnosti dohledu EDPB a EIOÚ doporučují jasně definovat zamýšlenou úlohu dozorových úřadů pro ochranu údajů v kontextu návrhu.

103. EDPB a EIOÚ vítají čl. 31 odst. 6 návrhu, který stanoví, že příslušné orgány nepodléhají žádnému vnějšímu vlivu a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného subjektu. Aby bylo toto ustanovení vyjasněno a posíleno, EDPB a EIOÚ doporučují v návrhu výslovně zmínit nezávislou povahu příslušných orgánů.

104. Aniž jsou dotčeny jakékoli jiné správní nebo soudní opravné prostředky, mají fyzické a právnické osoby podle čl. 32 odst. 1 návrhu právo podat samostatně nebo případně společně stížnost u příslušného orgánu v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu práce nebo usazení, domnívají-li se, že byla porušena jejich práva podle tohoto nařízení.

105. Právo podat stížnost podle článku 32 může vyvolat provozní obtíže, neboť není jasné, jak budou fyzické nebo právnické osoby určovat, zda se jedná o osobní údaje a který orgán je příslušný k vyřízení jejich stížnosti. EDPB a EIOÚ důrazně doporučují, aby normotvůrce stanovil jasný a přesný mechanismus spolupráce pro vyřizování stížností mezi příslušnými orgány (tj. dozorovými úřady pro ochranu údajů, odvětvovými orgány a koordinačními orgány) a stanovil jasné kontaktní místo pro stěžovatele. EDPB a EIOÚ se domnívají, že čl. 32 odst. 2 a 3 jsou nedostatečné a neposkytují dostatek informací ani stěžovatelům, ani dozorovým úřadům. EDPB a EIOÚ doporučují, aby koordinační orgány byly určeny jako kontaktní místo pro všechny stížnosti týkající se tohoto nařízení, přičemž úkolem bude předání stížnosti příslušným dalším orgánům. EDPB a EIOÚ zejména doporučují výslovně uvést, že tímto článkem není dotčena kapitola VIII GDPR.

106. Není rovněž jasné, jaké bude vzájemné působení mezi tímto ustanovením a mechanismem jediného kontaktního místa stanoveným v článku 56 GDPR pro přeshraniční zpracování, pokud jde o osobní údaje.

107. EDPB a EIOÚ dále upozorňují na to, že chybí zvláštní ustanovení o právu na účinné soudní opravné prostředky ze strany jakékoli dotčené fyzické nebo právnické osoby, pokud jde o nečinnost v případě stížnosti podané příslušným orgánům, jakož i o rozhodnutí příslušných orgánů podle tohoto návrhu. To by mohlo vést k souběžným a nesourodým režimům mezi vymáháním podle GDPR (pro něž je stanoveno právo na účinné soudní opravné prostředky) a návrhu.

108. EDPB a EIOÚ konstatují, že 82. bod odůvodnění a články 36 a 37 návrhu stanoví možnost využít mechanismus sítě EU pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a umožnit zástupné žaloby změnou příloh nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice (EU) 2020/1828. Není jasné, jak a do jaké míry bude probíhat vzájemné působení mechanismu sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a práva podat stížnost podle tohoto článku.

109. Pokud jde o článek 33, EDPB a EIOÚ konstatují, že návrh neharmonizuje sankce za porušení návrhu (ani neupřesňuje porušení, která mají být sankcionována, pokuty za porušení jeho ustanovení ani orgány nebo subjekty příslušné k uplatňování těchto sankcí). Není například jasné, jak a který orgán bude odpovědný za vymáhání čl. 5 odst. 2, který zakazuje držitelům brány jednat jako třetí strana, s níž může uživatel sdílet svá data, a jaké sankce budou použitelné. EDPB a EIOÚ doporučují, aby spolunormotvůrce objasnil vzájemné působení mezi návrhem a aktem o digitálních trzích, pokud jde o vymáhání tohoto ustanovení a použitelné sankce.

110. EDPB a EIOÚ konstatují, že toto ustanovení, které omezuje vymahatelnost návrhu (schopnost ukládat harmonizované sankce) a případně také vyvolává jev nazvaný „forum shopping“ pro nejshovívavější členský stát, poškozuje deklarovaný cíl návrhu zajistit spravedlivé rozdělení hodnoty z dat mezi subjekty v ekonomice založené na datech.

111. V souvislosti s článkem 34 EDPB a EIOÚ doporučují, aby Komise při vypracovávání a doporučování nezávazných vzorových smluvních podmínek pro přístup k datům a jejich používání s ohledem na osobní údaje, konzultovala Evropský sbor pro ochranu osobních údajů.

112. A konečně, EDPB a EIOÚ konstatují, že v návrhu chybí evropský rámec spolupráce. Vzhledem k dopadu návrhu ve všech členských státech a vysokému množství přeshraničního zpracování, které by mohlo spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, je dosti překvapivé, že tento návrh neposkytuje jasný evropský mechanismus spolupráce s cílem zajistit jeho jednotné uplatňování mezi členskými státy (zejména pokud jde o vyřizování stížností a zohlednění možného zapojení různých odvětvových

příslušných orgánů). EDPB a EIOÚ konstatují, že čl. 31 odst. 3 písm. f) návrhu je v tomto smyslu nedostatečný, a doporučují spolunormotvůrci, aby stanovil jasná pravidla s cílem usnadnit spolupráci mezi jednotlivými zúčastněnými orgány.

113. EDPB a EIOÚ vítají určení vnitrostátních úřadů pro ochranu údajů jako příslušných orgánů odpovědných za sledování uplatňování návrhu v souvislosti s ochranou osobních údajů a žádají spolunormotvůrce, aby rovněž určili vnitrostátní orgány pro ochranu údajů jako koordinační příslušné orgány podle tohoto návrhu.

114. Úřady pro ochranu údajů mají jedinečné právní i technické odborné znalosti v oblasti sledování souladu zpracování údajů, poskytování pokynů digitálním aktérům a subjektům údajů a používání mechanismu vzájemné regulace, které je staví do centra prostředí digitální regulace.

115. EDPB a EIOÚ jsou navíc toho názoru, že jelikož se GDPR použije v případech, kdy jsou osobní a neosobní údaje v souboru údajů neoddělitelně propojeny, měla by v architektuře správy tohoto návrhu převážit úloha úřadů pro ochranu údajů. Spolunormotvůrci by měli zajistit, aby tato správa odrážela rozšíření základního práva na ochranu osobních údajů stanoveného podle článku 16 SFEU a článku 8 Listiny a zachovala nezávislost úřadů pro ochranu údajů.

116. Určení jiných koordinačních příslušných orgánů, než jsou úřady pro ochranu údajů, by mohlo ovlivnit soudržnost, pokud jde o sledování uplatňování ustanovení GDPR, a vést ke skutečné složitosti pro digitální aktéry a subjekty údajů.

117. EDPB a EIOÚ konstatují, že EIOÚ je zmíněn pouze v čl. 33 odst. 4 návrhu, který odkazuje na sankce (za porušení ustanovení o přístupu veřejných subjektů k datům, kapitola V) a není uveden jako „příslušný orgán“ v článku 31 návrhu. S ohledem na **dozorovou úlohu** EIOÚ jakožto úřadu pro ochranu údajů pro orgány, instituce a jiné subjekty Evropské unie a na skutečnost, že některé orgány, instituce a jiné subjekty Evropské unie mohou rovněž působit jako uživatelé nebo držitelé dat ve smyslu tohoto návrhu, EDPB a EIOÚ doporučují zahrnout **odkaz na EIOÚ jako na orgán příslušný podle čl. 31 odst. 2 písm. a) pro dohled nad celým návrhem, pokud jde o orgány, instituce a jiné subjekty Unie.** Kromě toho by mělo být vyjasněno, že v příslušných případech se obdobně použije článek 62 nařízení 2018/1725.

V Bruselu dne 4. května 2022.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů	Za Evropského inspektora ochrany údajů
předsedkyně	evropský inspektor ochrany údajů
(Andrea Jelinek)	(Wojciech Wiewiorowski)

Přijato